

Nr 78

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Märts

Ajaleht asutatud 1995. a 16. detsembril

2017

Tähistasime vabariigi 99. sünnipäeva

Teisipäeval, 23. veebruaril toimus meie koolis Eesti Vabariigi 99. sünnipäeva aktus. Päeva jooksul oli kõigil üks tund, viktoriin, aktus ning söömine.

Peale esimest tundi oli 6.-9. klassil matemaatikaklassis viktoriin. Õpilased jagati kuude võistkonda ja igal võistkonnal oli laual üks muusikariist, millega sai anda märku, et teati vastust. Viktoriin oli nagu kuldvillak, seal olid erinevad teemad ja palju küsimusi. Viktoriini võitis võistkond number kolm. Peale viktoriini oli saalis aktus. Aktust juhatasid 9. klassi õpilased Meeri Tultsev ja Sander Lääts. Kõigepealt laulis kogu kool Eesti hünni, mida saatis laval mudilaskoor. Varsti peale seda lugesid meie klassist mina, Marta Poolakese, Marta Siirus ja Kristjan Kändla luuletaja August Alle "Pastoraali". Vahepeal süüdati ka küünlad, seda tegid 3. klassist Merili Kulper ja 6. klassist Laura Lorup, kuna nad olid olümpiaadidel head kohad saanud.

Vahepeal tantsisid veel rahvatantsijad ja esines mudilaskoor. Peale seda oli ka direktori kõne ning lõpu poole veel rahvatantsijad. Paljud mängisid pille, näiteks Taaniel Poolakese saksofoni, tema vend Joosep ja Merilin Mutli viiulit, Anne-Ly Mutli ja Mirtel Mutli mängisid kannelt ja Mihkel Altsaar mängis kitarril sünnipäevalaulu. Vahepeal jagas ka õpilasesinduse asepresident Kristjan Kändla õnnesoove Kalmetu koolile.

Veel lugesid 6. klassi õpilased aktusel jutte Eesti kuulsatest inimestest: K. J. Petersonist, F. R. Kreutzwaldist, C. R. Jakobsonist ja L. Koidulast, neid jutte oli väga põnev kuulata. Saime teada, kuidas nad lapsepõlves elasid ja millest unistasid, samal ajal nägime nende fotosid, Christer Kukk näitas enda koostatud slide.

Peale aktust saime sööklas süüa kringlit ja juua kohvi. Kõik inimesed said sellel päeval varem koju.

Merilyn Vandrecht 8. klass

Küsimused, vastused

1. **Kõige kurvem olen siis, kui...** ma hakkan kuskile minema ja just siis ema helistab, et pean vennale lasteaeda järele minema.
2. **Minu praegused lemmiktoidud on...** spagetid.
3. **Iga päev pean ma kindlasti...** juukseid pesema.
4. **Armastan...** kodus magada.
5. **Minu halb harjumus...** on hommikuti arvutis olemine.
6. **Ma oskan hästi...** raha kulutada.
7. **Vaheajal tahan ma kindlasti...** ennast välja puhata.
8. **Viimati joonistasin..** kunstitunnis.

Marten Karv 6. kl

1. **Kõige kurvem olen siis, kui...** kui keegi sureb ära või juhtub midagi hullu.
2. **Minu praegused lemmiktoidud on...** friikartulid ja banaan.
3. **Iga päev pean ma kindlasti...** sööma ja trenni tegema.
4. **Armastan...** saada uusi kogemusi ja võtta riske.
5. **Minu halb harjumus...** on rääkida liiga kiiresti ja palju ning muidugi lollitada.
6. **Ma oskan hästi...** päris paljusid asju, mis on erinevatest valdkondadest.
7. **Vaheajal tahan ma kindlasti...** olla palju õues, minna reisima ning saavutada oma eesmärgid.
8. **Viimati joonistasin...** kunstitunnis, kuid kritseldusi teen peaaegu iga päev.

Marta Poolakese 8. kl

1. **Kõige kurvem olen siis, kui...** keegi sureb.
2. **Minu praegune lemmiktoit on...** karamellkissell moosiga.
3. **Iga päev pean ma kindlasti...** õppima.
4. **Armastan...** kehalise kasvatuse tundi.
5. **Minu halb harjumus...** on mu õde Martat kiusata.
6. **Ma oskan hästi...** joosta, hüppenõoriga hüpata ja laulda.
7. **Vaheajal tahan ma kindlasti...** uisutada.
8. **Viimati joonistasin...** kunstitunnis lindu.

Maria Poolakese 1. kl

1. **Kõige kurvem olen siis, kui...** mulle kõige olulisematel inimestel ei lähe väga hästi.
2. **Minu praegused lemmiktoidud on...** sushi, head Itaalia pastaroad ja veiseliharoad.
3. **Iga päev pean ma kindlasti...** pean kassile süüa andma, sest muidu ta teeb pahandusi.
4. **Armastan...** väikeseid hetki, mis tuletavad meelde, et elus on vähe vaja, et tunda rõõmu, näha ilu ja olla armastatud.
5. **Minu halb harjumus...** on liiga vähe magada.
6. **Ma oskan hästi...** laulda ja süüa teha.
7. **Vaheajal tahan ma kindlasti...** puhata ja lauamänge mängida.
8. **Viimati joonistasin...** lillekesi.

Gerda Neito (ajalooõpetaja, 9. kl juhataja)

Mina jään!

Mina jään Eestisse, sest siin on minu kodumaa ja ilus keel. Eestis pole sõdasid. Meil on väga kaunis lipp sini-must-valge. Eestis on lahked inimesed ja meil on neli aastaaega. Meil on ka oma rahvuslill rukkilill ja rahvuslind suitsupääsuke. Eesti toidud on maitavad! Meie keel on haruldane, sest seda räägib ainult 1 miljon inimest. Eestis on ilus loodus. Meil on palju loomi. Õpilased on vahvad. Koolid on korralikud. Eestis elavad minu vanemad ja mu õde ja vend. Siin on minu sugulased ja lemmikloomad.

Sellepärast mina jään Eestisse.

Emily Andra Angerjas 5. kl

Mina jään Eestisse sellepärast, et siin on mu pere, mu vanevanemad ja minu sõbrad.

See on mu kodumaa. See riik on turvaline. Siin on hea ja mahe toit. Siin on ilusad linnad. Siin on hea keel. Meie eesti keel on ilus. Siin on head õpetajad ja koolid. Toredad õpilased.

Eestis on hea elu!

Anna-Liisa Esajas 5. kl

Mina jään Eestisse, sest...

- see on minu kodumaa
- minu perekond ja sugulased elavad siin
- tunnen ennast siin turvaliselt
- siin on head ökotooted
- siin on loomade pidamise võimalused
- siin on neli aastaaega ja 12 kuud
- eesti keel on haruldane ja eriline keel
- elamisvõimalused on olemas siin
- loodust pole reostatud palju
- siin on palju loomaliike ning taimi

Mirle-Merlin Järs 5. kl

Mina jään Eestisse, sest siin on minu pere ja sugulased, sõbrad ning palju toredaid inimesi. Eestis on mõnus kliima, kõike on täpselt nii palju kui vaja. Samuti on meil väga ilus emakeel, mida saame iga päev kasutada. Jään kindlasti Eestisse, isegi kui vahepeal reisil käin, tuleb siiski koduigatsus peale. Eestis on tore elada.

Laura Lorup 6. kl

Mina jään Eestisse, sest mulle meeldib oma kodus elada ja mulle meeldib veel oma kool ja Eestimaa president. Ma tunnen ennast siin koduselt. Ma olen käinud reisimas, aga Eesti meeldib mulle palju rohkem, siia ma ka jään. Mulle ei meeldi ropendajad ega vandujad, Soomes on neid palju, aga õnneks Eestis on neid palju vähem. Õpetajad on kõige paremad, kuna nad õpetavad, kuidas olla viisakas ja kuidas suurena elus toime tulla. Suvel on palju lilli ja päikest ja väga palju sõpru. Ka Eesti lipp on väga ilus sini- must- valge, sellega tunneme oma kodumaa ära. Mina jään Eestisse!

Anni Soovere 6. kl

Mina jään Eestisse, sest siin on minu pere ja sõbrad. Siin on hea olla ja ma tunnen Eestis end turvaliselt. Eestis on ilus loodus ja ilusad loomad. Inimesed on toredad ja lahked. Mulle meeldib minu kodumaa, see kodumaa on turvaline, ilus, päikseline ja mõnus koht, kus elada. Mina armastan oma kodumaad.

Sandra Jaskevitš 6. kl

"Ooperifantoom" meeldis meile

Neljapäeval, 23. novembril käisime klassiga Tartus Vanemuises "Ooperifantoomi" vaatamas.

Samal päeval oli koolis ka Eesti vabariigi 99. aastapäeva tähistamine, seega saime varem koju. Kell 14:00 olid kõik tagasi koolis ja asusime koos õpetaja Gerda ja Anetega teele. Gerda autos olin mina koos Steveni ja Markusega, Anete autos olid tüdrukud.

Kui jõudsime Tartusse, siis esimesena läksime Kvartalisse, mis on kaubanduskeskus, kus saime aega veeta paar tundi.

Poistega külastasime seal erinevaid poode ning enamus ajast sõime ja rääkisime Hesburgeris.

Kui kell oli 17:00, hakkasime Tartus ringi jalutama. Gerda rääkis meile Tartu pommitamisest ja näitas meile Kivisilla varemeid, mis peale pommitamist alles jäid, mille peale on ehitatud uus Kaarsild.

Jalutasime ka Vanalinnas

ning külastasime Tartu Ülikooli. Õpetaja Gerda rääkis meile, et Tartu Ülikool läks kunagi põlema ning sellepärast on pool sellest koolist uuesti ehitatud.

Lõpuks läksime Vanemuisesse, kus ootasime muusikali. Uksed avanesid ja sisenesime teatrisaali.

"Ooperifantoom" meeldis mulle väga, selle lugu oli huvitav ja ma jäin sellega üldiselt rahule. Ainuke asi, mille üle viriseda, oli esimese vaatuse helikvaliteet. Kui keegi mikrofoni rääkis, oli kuulda väga palju kahisemist. Teise vaatuse alguses publikule muidugi vabandati ning terve probleemi põhjus oli see, et kõrvalmajas olevad helilained segasid seda muusikali.

"Ooperifantoomis" oli meie etenduses Fantoomi rollis Koit Toome (fotol) ja naise, keda ta armastas, rollis oli Maria Listra. "Ooperifantoomi" lavastaja oli Georg Malvius.

Sander Lääts 9. kl

Muusika noorte elus

Muusika on noorte seas populaarne.

Noored panevad juba oma

muusikateoseid Youtube' i. Koolis on paljudel kõrvaklapid peas ja kuulavad muusikat.

Kuulan kodus rohkem muusikat kui koolis. Mulle meeldib ameeriklaste räpp- ja elektronmuusika. Minu klassivennale Sandrile meeldib rokkmuusika ja *big beat*. Tema lemmikbänd on The Prodigy. Minu lemmiklaulja on Lil Dicky.

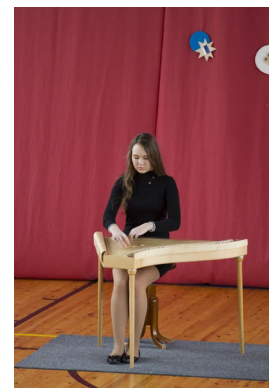
Ise ma muusikaga ei tegele, ma ei oska mängida ühtegi pilli ega ei oska laulda ka. Mulle meeldib ka popp-muusika, sest seal on erinevaid laule, mõned on ka halvad. Sander mängib elektrikitarriga väga hästi, olen ka ise proovinud, aga mul ei tulnud midagi välja, sest see nõuab palju õppimist.

Praegusel ajal teevad paljud noored ise bändi ja käivad esinemas. Mul on klassiõde Anne-Ly, kes oskab väga hästi laulda ja mängib kannelt ja kontra-bassi. Ta esineb kogu aeg kooliaktustel.

Olen käinud Folk`i ja Shanon`i kontsertidel. Laulupeol olen ka ise käinud laulmas. Meie kooliaktustel esinevad paljud noored, kes oskavad uskumatult hästi laulda. Koolis muusikatundides laulame ja kuulame erinevat muusikat. Õpetaja räägib muusika ajaloost, mis on väga huvitav.

Minu arvates, teeb muusika minul tuju heaks ja annab energiat juurde. Tahaks kunagi õppida kitarriga mängima, sest mulle meeldib kitarriheli. Üks mu lemmikuid pille on ka trummid, nendega on nii vahva mängida ja vajab palju käte tööd.

Steven Roosimaa 9. klass

Anne-Ly mängib kannelt aktusel

Maakondlik luulepäev toimus 19. korda

Viljandimaa põhikoolide V. Luige nimeline noorte luulepäev toimus sellel aastal 17. veebruaril Viljandi Linnaraamatukogu kunstisaalis. Päev algas kell 12 ning toimus juba 19. korda, millest mina olen käinud umbes kolmel.

Luulepäeva toidulaud

Üritus algas õp Ene Toomsalu jutuga. Ta rääkis natukene ajaloost, kuidas algselt toimus luulepäev Kalmetu koolis ja kirjanik Viivi Luigest. Järgmiseks pidid meie kooli õpilased esitlema valminud luulekogu. Kõigepealt lugesid Laura Lorup, Oliver Truu ja Mariann Tolmusk ning hiljem mina, Merilyn Vandrecht ja Marta Siirus. Pärast luuletuste lugemist jagas õp Ene eelmise aasta luuletuste kirjutajatele kätte kingituseks luulekogud. Neid oli ikka päris palju. Järgmisena esines meie Pärimismuusika aidast tulnud Kairi Leivo, kes kuulub ansambli "Naised köögis".

Ta laulis meile väga huvitavaid laule ning ta hääli oli samuti väga huvitav. Ta rääkis veel enda elust, kuidas nad naistega koos istuvad ja luuleridu välja mõtlevad ja kust tulevad viisid sinna juurde. Veel jutustas ta reisidest, mis inspireerivad luulet kirjutama. Kairi Leivo ütles lõpetuseks, et küll meil on ikka vedanud, et juba nii noorelt on

Õp Ene luulekogusi jagamas

luuletused raamatus ilmunud, tema esimesed luuletused ilmusid alles siis, kui ta oli 40-aastane.

Arvan, et kõigil oli teda huvitav kuulata. Pärast seda oli söömine. Saime viineripirukaid ja Moskva saiakesi ning veel maitsevett ning kohvi, söögilaua oli kaunistanud ja kokku seadnud õp Marika Riitmuru. Kui söömine läbi sai, oli aeg luuletusi kirjutama hakata. Mina kirjutasin umbes kolm kuni neli luuletust, kuna olin mõned luuletused kodus valmis teinud, oli mul lihtsam ja sain kiiremini valmis. Üritus lõppes umbes kell kaks päeval. Iga-aastane luulepäev on tore ja meelde jääv üritus. Kindlasti tahan sinna minna ka järgmine aasta, sest siis saan osaleda viimast korda.

Marta Poolakese 8. klass

Kairi Leivo esinemas

Tähistasime Viivi Luige sünnipäeva Kalmetu Põhikoolis

9. detsembril kolmanda tunni ajal toimus meie loovtöö: Viivi Luige sünnipäeva tähistamine.

Ettevalmistustega läks aega umbes kaks kuud. Alguses kuulutasime välja luulekonkursi, kus õpilased kirjutasid meile luuletusi. Kokku saime 1.-9. klassini 22 luuletust.

Viivi Luige sünnipäeva alguses kuulasime Youtube'ist Tajo Kadaja laule, mille sõnad on kirjutanud Viivi Luik. Siis näitasime Viivi Luigest slaide: elulugu, kirjanduslik tegevus, fotod koos abikaasa Jaak Jõerüüdiga, raamatute ja luulekogude esikaane pildid, luulepäev meie koolis

ja pildid temast.

Järgmiseks esinesid 5. klassi õpilased luuletustega ning teiseks esines Laura Lorup Viivi Luige lauluga „Võta mind lehtede varju” ja kõige lõpuks lugesid 8. klassi tüdrukud, kuuenda klassi Laura ja seitsmenda klassi Pauline Viivi Luige luuletusi.

Ürituse lõpus kuulutasime välja parimad luuletuste kirjutajad, kinkisime šokolaade.

Tänasime abilisi, olime suure tööga valmis saanud ja õnnelikud.

Anabel Kilp ja Liisbeth Kärmes 8. kl

7. klassi talvevaheaja meenutused

Minu jõuluvaheaeg algas jõulupeoga, seal mängisin kahes näidendis, üks nendest oli muusikal. Meie klassi näidendis olin ma telekapuu, see näidend oli koostatud minu jutu põhjal. Muusikal oli tehtud „High school musicly” järgi, muusikalis olin ma õpetaja, ma pidin olema hästi üleolev ja käsutaja. Mulle meeldis kõige rohkem muusikalis mängida.

Pauline Jamnes 7. klass

Meie seitsmenda klassi näidend

Muusikalis osalejad

Olin aastavahetusel Tallinnas. Sain teada, et venelastel hakkab uus aasta tund aega varem kui meil ja seega kostusid raketid juba kella 11-st alates. Mõned hullemad venelased lasid rakette juba mitu nädalat varem ja see tüütas ära. Rakette lasti väga palju ja lausa pool ööd. Tallinna taevast oli rakettidest täiesti valge, aga see oli väga ilus.

Kättriin Meerits 7. klass

Vaheaeg algas hästi, kooli jõulupakist sain Experdi kinkekaardi ja tšilli-šokolaadikommid. Tore oli esimese vaheaja päeval kaua magada ja mitte midagi teha. Päev läks toredalt, vahepeal olin üksinda kodus, sain muusikat kõvasti kuulata ja üle pika aja teha, mis tahan. Kahjuks ei kestnud lõbu kaua ja varsti olid kõik kodus. Kui ema koju tuli, hakkas jälle käsutamine pihta ja kõik hea oli äkki läinud, korista tuba, too puid, klopi vaipu jne. Ühesõnaga tüütu oli.

Tõnis Altsaar 7. klass

Minu vaheaeg möödus üksluiselt, mulle meeldis. Jõulud olid tavalised, ärkasin varakult, käisime perega Källusaare talus vanaema juures, seal oli sugulasi ja saime kinke. Aastavahetusel kutsusime teise vanaema Leiest külla. Olime perega lõbusalt ja põnevalt.

Marten Hämäläinen 7. klass

Jõululaupäeval käisin oma ema vanemate juures, seal sõime jõulutoite, pärast söömist saime kingid, mina sain kingitusteks mootorratta kiivri, merisea, meigivahendeid ja pluusi.

Jessica Vinnal 7. klass

Jõuluhommikul ärkasin umbes kella seitsmest, saatsin vennale sõnumi, kas ta on juba üleval, ta tuli alla ja me võtsime esimesed kingitused kuuse alt, sain endale saapad, meiki ja kommi, Romet sai kallimad saapad ja kommid ning mu väike vend Gregor sai BMW puldiauto, minioni rahakassa ja kommi, meie esimesed kingitused olid väga lahedad.

Merilin Jolkin 7. klass

Aastavahetusel olime vanaema juures, seal olime kuuekesi. Keskööks sõitsime ca 35 km, et näha ilutulestikku. Uue aasta alguses kukkusin kohe jääl seljale ja tänu sellele ei saanud minna kiikingu võistlustele. Ma arvan, et mul oleks päris hästi läinud, võib-olla et isegi 3. koht minu klassis.

Christer Kukkk 7. klass

Talvevaheajal sai palju...

Tõime kuuse koos oma isa ja vennaga. Kuusk oli umbes minu pikkune. Tõime küll kuuse tupp, aga seda tupp ei pannud, aetasime selle rõdule, kuna kartsime, et väike õde tõmbab endale selle selga. Jõulude ajal tegime ka koolis jõulupakke. Mina tegin Hermanile ja Herman tegi mulle. Ma kinkisin talle markerid ja kleepepaberid ning šokolaadi. Tema kinkis mulle kokkamiskomplekti. Loomulikult sain ka 24. detsembril jõuluingitused pere poolt. Sain kõlari ja ühe hästi pehme fliisteki. Mulle meeldisid need kingid väga.

Emily Andra Angerjas 5. kl

Talveilmad olid toredad, ainult mõned päevad olid lumised. Panin selga soojad riided, sest vahel oli -15 kraadi külma.

Käisin sugulase juures kõrvaltalus. Mängisime telefonimänge, lumejalgpalli ja rääkisime, kuidas meil koolis on läinud. Me sõime salatit, liha ja muud head. Mul käisid külas Pärnust ja Võhmast sugulased. Nad tulid umbes kella kolme paiku. Tulid autoga ja ootamatult. Sõime ja rääkisime. Õhtul nad läksid ära ja soovisid meile head uut aastat.

Oliver Lapp 5. kl

Sõber

Sõber on see, kes usaldab,
sõber on see, kes kahtlustab
ja hommikuti sind tervitab ka.
Vahest ta lohutab,
vahest ta aidata püüab ka,
aga kõige armsam sõber sul
oled sina endale.

Ragnar Jalakas 5. kl

Kool

Koolis vahel täitsa *epic*,
õpetajad vahel *crazyd*.
Eesti, mate vahel rasked,
õpilased vahel rasked.
Ained vahel keerulised,
õpsid vahel viirulised.
Aga õpsid vahel *cool'id*,
sest vahetevahel on vahel ka vahed.

Herman Ernits 5. kl

Kelgumägi

Lapsed õues kelgumäel,
kelgutavad säääl.
Praegu on ju talvine aeg
ning praegu ei sõida ükski laev.

Väljas sajab lund,
mul varsti algab mate tund.
Peale kooli kelgumäele,
kukkusin, sain haiget kaele.
Anna-Liisa Esajas 5. kl

Kuu

Aknast vaatan suur.
Aknast piilub sisse ta,
nagu tahaks vestelda.
Õhtul taevas paistab kuu.
Raiko Lellep 5. kl

Mina

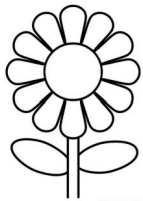
Laulan kodus omaette
 Askeldan vaikselt köögis
 Uurin loodust
 Raamatuid loen palju
 Ametis pildistamisega

Lihtsalt olen
 Osavalt luuletan
 Räägin liiga palju
 Usaldan teisi
 Pimedust kardan

Laura Lorup 6. kl

Hommik

Hommikul on uni hea
 seda ema mul ka teab,
 sellepärast ta hommikul
 mulle suure kommi toob.
 Siis on aeg mul ärgata
 ning teateid telefonis märgata.
 Hommikul see aeg küll läheb ruttu
 ootan õhtut, et saaks minna tuttu.

Sõbrapäev

Sõbrapäev on tore päev,
 Õde mul ka seda näeb.
 Banaanikaardi kingib sõber.
 Rebane ei püüa sõbrapäeval jäneseid.
 Aasta aega klassivennad räägivad, et
 Põder jookseb õue peal.
 Äikest lööb sõbrapäeval.
 Eestimaa inimestel kurb meel, aga
 Vastlapäev on ju tulemas!

Mariita Jugomäe 6. kl

Suvi

Mulle väga meeldib suvi,
 väljas lendab väike tuvi.
 Päike paistab
 ja ilm on hea.

Romet Teearu 6. klass

Emakeel

Meil emakeel
 on eesti keel.
 Varem oli vene keel,
 saksa keel
 ja rootsi keel,
 kuid ikka võitis eesti keel.

Marten Karv 6. kl

Käisime muinasjutte kuulamas

27. veebruaril toimus Männiku turismitalus draamakoolitus, kuhu tulid kokku Viljandi maakonna eesti keele õpetajad. See oli nende projektikoolituse kolmas päev.

Peale neljandat tundi läksime mina, Liisbeth, Marta Siirus ja õpetaja Anu õpetaja Ene auto peale ja sõitsime Männiku turismitalu. Jõudsime kohale 20 minutit varem kui teised, aga sellest polnud midagi, sest meid võeti lahkelt vastu ja lubati sööma hakata.

Söömise ajal hakkas rahvast aina kogunema. Poole kolme ajal kohtusime muinasjutuvestja Piret Pääriga. Ta rääkis meile igasuguseid huvitavaid ja ka õpetlikke muinasjutte. Näiteks üks jutt, mis mul hästi meelde jäi, juhtus ühes surnuaias. Nimelt, alati igal ööl täpselt kell 12 ilmus surnuaia värava ette valge mees, kes kandis mütsi. Kõik kartsid seda meest ja keegi ei julgenud öösel surnuaiast läbi minna. Kuni ühe ööni, mil üks tüdruk otsustas sealt koledast kohast läbi kõndida, et otsemat teed pidi koju minna. Surnuaiast läbi minnes oli koduni ainult 3 kilomeetrit, aga ringiga minnes oleks pidanud 4 kilomeetrit rohkem kõndima. Niisiis, ta võttis julguse kokku ja läks surnuaia väravast läbi. Valge mees seisis järjekordselt seal. Tüdruk läks mööda ja mees ei teinudki talle midagi. Siis otsustas tüdruk, et võtab mehe mütsi kaasa, lihtsalt niisama. Ta läks mehe juurde ja tõmbas temalt mütsi peast ära. Siis läks rahulikult koju. Sinna jõudes viskas ta mütsi ahju otsa, sest tal polnud seda kuskile mujale panna ja läks magama. Järsku kuulis tüdruk, kuidas keegi ütleb, et anna mu müts tagasi. Ja nii mitu korda. Siis koputas keegi uksele. Tüdruk pani end riidesse ja läks uksele. Ukse taga seisis see sama valge mees. "Anna mu müts tagasi", ütles mees. Tüdruk hakkas vastu, et ei anna. Mees käskis mütsi ikka uuesti ja uuesti tagasi anda. Tüdrukul hakkas juba veidi kõhe, ta tormas ahju juurde, võttis mütsi sealt ära ja hakkas mehele andma. Mees aga ütles, et ega tüdruk tema mütsi seal ära ei võtnud ja kordas uuesti, et anna mu müts tagasi. Ja siis see

imelik valge mees kadus. Tüdruk hakkas kartma, jooksis preestri juurde ja rääkis talle kõik ära. Preester ütles, et kutsume järgmisel ööl rahva kokku ja tüdruk annab mütsi korralikult mehele. Järgmisel ööl kell 12 kogunesid kõik inimesed surnuaia ette. Imelik valge mees oli jälle seal. Tüdruk andis mütsi ilusti mehele ja seda meest ei nähtud enam kunagi. Ja ka see tüdruk kadus ning mitte keegi ei ole teda tänaseni näinud.

Piret õpetas meile paari harjutust sõrmedega, siis laulsime natuke ja naersime väga palju. Piret tutvustas meile raamatuid, jutustas väga osavalt ja kaasahaaravalt lugusid mitme silmaga kitsedest, põrsastest ja hunditest, päikese ja kuu vahelisest sõprusest, sellest, kuidas kanad siia alla maapinnale jõudsid ja veel paljust. Meile räägiti veel, kuidas venelased vastlapäeva peavad ja mis traditsioonid seal on.

Peale nelja läksime tagasi peamajja, kus tegime igasuguseid harjutusi. Näiteks pidime ruumis ringi käima ja sõrmega ühele kindlale esemele näitama ja ütleva "see" või siis "fui", ilusatele asjadele pöördusime "oo" lausetega.

Poole kuue ajal hakkasime sööma. Meile pakuti riisi, kanarulli ja pärast saime veel kooki.

Liisbeth Kärmas, Anabel Kilp 8. kl

Sõbrapäev

Päev, mis omab numbrit 14, sellel päeval ei teata sõna poltergeist. Armastus rändamas on õhus, vaikselt hakkavad liblikad lendama k

Lumi on veel maas, laual lilledega sõbrapäeva vaas. Veebruar ja 14. pole kunagi mööda läinud meist.

Kristjan Kändler 8. kl

Reis Egiptusesse tõi ellu palju vaheldust

Käisin veebruari alguses nädalasel reisel Egiptuses, õigemini Hurghadas. Reis oli mõnus ja ilmaliselt väga soe. Peatusime perega 5täрни hotellis, mille nimi oli Titanic Beach Spa and Aqua Park. Nagu ka meil, oli Egiptuses talv.

Kui Eestis on talvel maas lumi ja miinuskraadid, siis Egiptuses on talvel soe Eesti suveilm. Sealsete elanike jaoks on nende talv külm. Reisel sai võtta palju vahvaid ekskursioone ette. Mind ennast ei huvitanud säärased ekskursioonid nagu meres sukeldumine, snorgeldamine, kõrbes ATV-ga sõit, saarte külastamine ja palju muud. Mind huvitas ekskursioon linna. Sain palju huvitavat teada Egiptusest üldiselt, millest ma räägin pikemalt.

Niisiis Egiptus on riik Aafrika kirdeosas. Temast itta jääb Punane meri ja põhja Vahemeri. Egiptus kuulub suurima rahvaarvuga riikide hulka Aafrikas ja Lähis-Idas ning seal elab tänapäeval üle 82 miljoni inimese. Egiptuse pealinn on Kairo ja kohalik raha on Egiptuse nael, kuid maksta saab ka euro ja dollariga. Inimeste peamine keel on seal arabia keel.

Egiptuses ei ole haridus kõigile kättesaadav. Paljudel kohalikel puudub haridus, sest neil pole piisavalt ressursse, et panna laps kooli. Õpilane peab koolivormi kandma ja kooli territooriumile võõrastel minemine ei ole lubatud.

Liiklus Egiptuses on lausa pöörane. Kindlaid reegleid ja märke pole ning kõik antakse edasi käe või signaali abil. Sebrasid pole ja inimesed kõnnivad üle tee, millal ja kus iganes tahavad. Kui piltidel on näha, et Egiptuses on puhas ja korralik, siis nii see ei ole. Tänavatel valitseb täielik mustus ja roppus. Prügi vedeleb ja enamused majad

lagunevad. Paljud hooned on üldse tühjad ja pooleli. Linnas on turistil võimatu käia. Kohalikud suruvad oma kaupa peale ja igatepidi saad neilt kaubaga petta. Egiptuses näeb ka palju relvastatud korratöötajaid, sest seal on pooleli riikidevaheline sõdimine. Kontrollitakse väga palju autosid ja inimesi. Nii et võib öelda, et teatud piirkonnad on suhteliselt turvatud.

Tulen oma jutuga tagasi hotelli juurde. Hotell oli väga suur. Hotellil oli kaks poolt. Ühte poolt kutsutakse Titanic Palace`iks ja teist Titanic Beach`iks. Nagu ma enne mainisin, siis mina olin Titanic Beach`i pool. Kõik hotellitöötajad olid mehed ning neil tööd ainult jätkus. Iga väikse liigutuse eest oli neil käsi nõudmas tippi. Väljas, kus sai ujuda ja päevitada, käisid ringi ekskursiooni pakkujad. Võib öelda, et oli lausa võimatu päikest rahulikult võtta, sest alati oli jälle mingisugune müügimees oma reisi peale surumas. Hotell ise oli suhteliselt avar. Öhtuti ujuda enam ei tohtinud, seega inimesed olid rohkem hotellis sees. Igal öhtul toimus hotellis disko kella kümneni said diskol olla lapsed ja edasi oli täiskasvanutele. Kuna päike väsisas väga, siis enamus turiste siiski olid enda tubades või lausa magasid juba sel ajal, kui täiskasvanute disko hakkas.

Mulle meeldis väga reis Egiptusesse ja kindlasti lähen veel oma elus sinna. Sain linnareisil palju huvitavat teada ja sain näha ka kohalike eluolusid. Ainukesed halvad asjad olid minu meelest pealetükkivad inimesed ja müügimehed ning see, et asjadel polnud hinda ja sellepärast pidi ka palju kauplema. Kui minna soojale maale reisile, siis kindlasti külastada Egiptust, sest ilm on fantastiline ja vastuvõtt kohalike poolt on väga positiivne ja soe.

Mari-Liis Karu 9. kl

Kuidas päkapikul hambad suust välja kukkusid

Elas kord päkapikk Kaspar. Ta oli lühukest kasvu ja väga maiuste armastaja. Kasparile meeldisid nii väga kommid ja šokolaad, et sõi ühe lapse kingipaki seest kõik magusa ära. Jõuluvana sai sellest teada ja polnud eriti rõõmus. Kaspar sõi veel paar korda maiustused ära. Ise aga läks aina paksemaks ja paksemaks. Jõuluvana tahtis päkapikku uuesti vormi saada ning saatis ta uisutama. Kasparile see mõte eriti ei meeldinud, aga muidu oleks ta oma tööst ilma jäänud. Niisiis päkapikk uisutas, aga ta kukkus nii halvasti, et hambad tulid sellepärast suust välja, et liiga palju magusat sõi. Nüüd sööb päkapikk Kaspar vähem magusat ja kannab proteese.

Mirle- Merlin Järs 5. kl

Jõuluvana koob habet

Elas kord üks vahva mees. Ta nimi oli Jaak. Jaak oli üksik. Ükskord leidis Jaak lehest kuulutuse, kus oli kirjas: "Otsime tööle jõuluvana."

Jaak teadis, et jõuluvanasid pole olemas, kuigi ta võttis selle töö vastu. Järgmie päev läks Jaak kohale. Seal ootas teda üks väga pika habemega mees. Jaak tahtis ka endale sellist habet. Ülemus vaatas Jaaku ja lausus: "Liiga lühike habe!" Jaak oli kohkunud, kuna ta ei teadnud, et jõuluvanal peab habe olema. Mees saatis ta koju tagasi.

Jaak oli kurb ja ütles endale: "Kust ma selle habeme siis võtan, ma ju tahan seda tööd!" Jaak kõndis kodu poole. Kodus olles võttis ta kätte valge lõngakera ja vardad. Järsku kargas talle hirmus hea mõte pähe. Ta heegeldab endale sama pika habeme nagu oli mehel. Möödus nädal ja habe sai valmis. Ta kasutas PVA liimi ja liimis oma habeme lõua külge kinni.

Ta jooksis ruttu jõuluvana peakontorisse, kus ta oleks enne tööle hakanud, nägi sama ülemust, kes vaatas teda imelikult, siiski sai jõuluvana Jaak tööle.

Emily Andra Angerjas 5. klass

Lumememme ja Karmeni sõprus

Kui kätte oli jõudnud taas talv, läks Karmen õue. Ta mängis koeraga, kui äkki tuli tal mõte teha suur ja uhke lumememm.

Ta veeretask ühe suure, teise sellest väiksema ja siis veel väiksema palli.

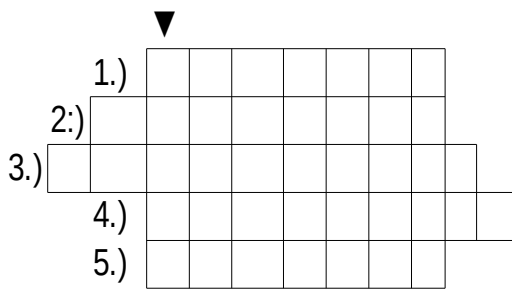
Ta pani pallid üksteise otsa ja lumememm oli pooleldi valmis. Nüüd pani ta lumememmele kividest silmad ja oksad torkas käteks. Toast tõi ta salli ja sidus selle ümber lumememme kaela. Kuurist leidis ta vanaema vana kübara. Kätte jõudis õhtu ning valgus hakkas hämaruma. Ta läks oma tuppa ja vaatas aknast lumememme. Täiesti uskumatu, aga lumememm lehvitas Karmenile. Karmen kahvatas. See oli uskumatu.

Hommikul ärgates tormas Karmen söömata hommikust välja. Ta jooksis lumememme juurde ja vaatas teda tükk aega. Lumememm küsis: „Mis sa vahid?“ Tüdruk kahvatas ja kallistas lumemeest. Nõnda saidki Karmenist ja lumememmest parimad sõbrad.

Kevade tulles sulas Karmeni sõber ära. Karmenil oli kahju, aga lumememm lubas teda järgmisel aastal uuesti külastada.

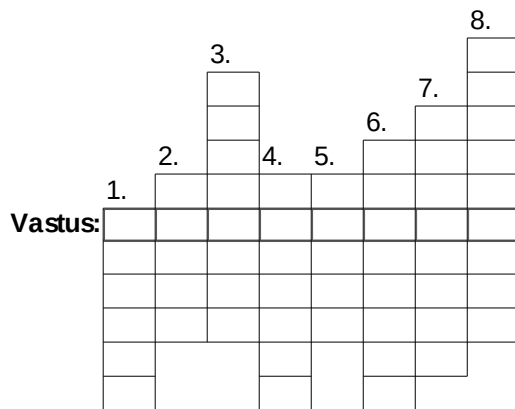
Anna-Liisa Esajas 5. kl

- 1.) Härra hispaania keeles?
 - 2.) Proua hispaania keeles?
 - 3.) Preili hispaania keeles?
 - 4.) Animafilmi tegija/joonistaja?
 - 5.) Betooni ja mördi valmistamiseks vaja minev pulbritaoline aine?
- Vastus: kahekojalise parlamendi ülemkoda?

Ristsõna koostas: Christer Kukk 7. kl

1. Mööbliese, seal saab magada kui ka istuda?
2. Noorte tantsuõhtu?
3. Healõhnaline sibullill?
4. Juustepesuvahend?
5. Stardi vastassõna?
6. Kujutlusvõime?
7. Asutuse või ettevõtte juht?
8. Pildistaja?

Vastussõnaks saad: kujundaja teise sõnaga?

Ristsõna koostas: Lisell Valgre 7. kl

Petka ja Tšapajev on kinos. Seansi alguses hakkavad saalis tuled vaikselt kustuma.

Tšapajev: "Näed, kui sujuvalt valgus kustub!"

"Ma tean, kuidas seda tehakse," teatab Petka.

"Kuidas?"

"Neil istub seal üks mees, kes tõmbab aeglaselt-aeglaselt pistiku seinast välja."

Petka ja Tšapajev arutavad, mida pärast sõja lõppemist teha.

Petka: "Asutame konservatooriumi!"

Tšapajev: "Hea mõte! Ja katusele paneme kuulipilduja, et keegi konserve ära ei varastaks."

Kirikuõpetaja sõidab jalgrattaga punase fooritule ajal. Politseinik: "Mul on väga kahju, püha isa, aga ma pean teid trahvima."

"Kulla mees, minuga on Jumal, tema käskis mul niimoodi sõita!"

"Siis pean kahjuks trahvi kahekordistama, sest ühel jalgrattal on kahekesi sõitmine keelatud."

Istub mees naisega restoranis, mees lõikab liha, nuga läheb veidi viltu ja kaste lendab naise pluusile.

«Peeter, oh sind küll!» hüüatab naine. «Ma näen välja nagu siga!»

«Jah, ma tean... Muide, sul on pluus millegagi koos.»

Ajalehetoimetuse Kalmetu Sõna liikmed: Marta Siirus, Merylyn Vandrecht, Pauline Jamnes, Sander Lääts, Steven Roosimaa, Christer Kukk, Laura Lorup, Emily Andra Angerjas, Mari-Liis Karu, Herman Ernits, Marta Poolakese, Anabel Kilp, Liisbeth Kärmas, Helen Link